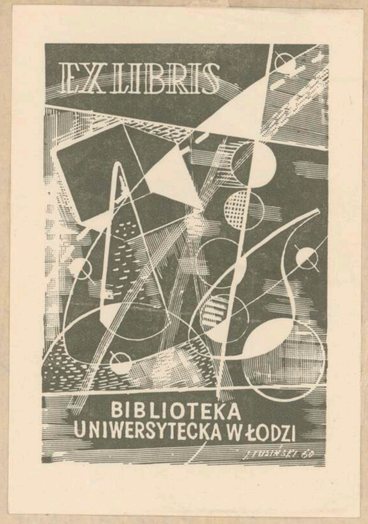

EX LIBRIS
BIBLIOTEKA
UNIWERSYTECKA W ŁODZI

Ku uczczeniu Pani Wiktorowi Jagłczewskiemu, artystce śpiewu dramatycznego i pierwszej śpiewaczce pieśni Moniuszkowskiej, wydawnictwo „Stanisławowi" w „Verbum nobile"
na pamiątkę
1778914
BIBLJOTEKA TEATRU WIELKIEGO ZARZĄDU MIEJSKIEGO w król. stoł. m. Lwowie
Towarzystwo Muzyczne Sekcya im. St. Moniuszki
Z/x
WŁASNOŚĆ TEATRU MIEJSKIEGO we LWOWIE ZWROT ZASTRZEŻONY
DYREKCYA TEATRU MIEJSKIEGO WE LWOWIE
„Muz. Polski" Biblioteka
N. 1. N-19

Ignacemu Moniuszce

OD SERCA POŚWIĘCA SYNOWIEC STANISŁAW.

VERBUM NOBILE

OPERA W JEDNYM AKCIE,

SŁOWA JANA CHĘCIŃSKIEGO.

MUZYKĘ NAPISAŁ

Stanisław Moniuszko.

WYCIĄG FORTEPIANOWY DO ŚPIEWU

przejrzany i sprawdzony przez

GUSTAWA ROGUSKIEGO.

WYDAWNICTWO

Sekcyi imienia Stanisława Moniuszki

przy Towarzystwie Muzycznem w Warszawie

z funduszu, ofiarowanego przez

Maurycego Hrabiego Ordynata Zamoyskiego.

Cena R. 5. netto.

SKŁAD GŁÓWNY

w Warszawie u G. Sennewalda.

Bartłomieja

BIBLJOTEKA UNIWERSYTECKA W ŁODZI
M 13102

Дозволено Цензурою. Варшава, 30 Іюля 1899 г.

Biblioteka
M 144

Паровая скоропечатня нотъ П. Юргенсона въ Москвѣ.

DK 355/78
7.11

BIBLJOTEKA TEATRU WIELKIEGO ZARZĄDU MIEJSKIEGO w król. stoł. m. Lwowie



WŁASNOŚĆ TEATRU MIEJSKIEGO W LWOWIE
WYŁĄCZNY ZASTRZEŻONY

DYREKCYA TEATRU MIEJ... WE LWOWIE

S. Moniuszko

Pierwsze przedstawienie **VERBUM NOBILE** na scenie Warszawskiej
1 Stycznia 1861 r.

Wykonawcy ról solowych:

Pan Serwacy	Wilhelm Troszel.
Zuzia	Bronisława Dowiakowska.
Pan Marcin	Jan Koehler.
Stanisław	Adam Ziółkowski.
Pan Bartłomiej	Adolf Kozieradzki.

BIBLJOTEKA
TEATRU WIELKIEGO
ZARZĄDU MIEJSKIEGO
w król. stoł. m. Lwowie

TREŚĆ:

№№		Strona.
	Uwertura	6
1.	**Introdukcya**	14
2.	**Recitativo i Arioso** „Zanim te znużone oczy“	32
3.	**Recitativo i Piosnka** „Rodzic powiada: słuchajno wasze“	36
4.	**Recitativo i Arya** „Zakaż niech ożywcze słonko nie jaśnieje“	40
5.	**Recitativo i Duettino** „Gdym prawie już z tem życiem hożem żegnał się łzą“.	45
6.	**Recitativo i Tercet** „Kiedy chłopak na dziewczynę zerka okiem“.	53
7.	**Recitativo i Dumka** „Jak tu ująć żal na wodzę“?	72
7-bis	„ „ „ „ „ „ „	76
8.	**Recitativo i Arya** „I fortuny i korony i wszystkiego o co dbasz“.	79
9.	**Recitativo i Duet** „Czas już połączyć dzieciaki nasze“.	85
10.	**Final**	102

WŁASNOŚĆ
TEATRU MIEJSKIEGO
we LWOWIE
ZWROT ZASTRZEŻONY

BIBLJOTEKA TEATRU WIELKIEGO ZARZĄDU MIEJSKIEGO w król. stoł. m. Lwowie
WŁASNOŚĆ TEATRU MIEJSKIEGO we LWOWIE ZWROT ZASTRZEŻONY
DYREKCYA TEATRU MIEJSKIEGO WE LWOWIE

VERBUM NOBILE.

Opera w jednym akcie.

Słowa polskie JANA CZĘCINSKIEGO. Muzyka St. MONIUSZKI.

Uwertura.

Allegro.

PIANO.

BIBLJOTEKA TEATRU WIELKIEGO ZARZĄDU MIEJSKIEGO w król. stoł. m. Lwowie
DYREKCYA TEATRU MIEJSKIEGO WE LWOWIE

BIBLJOTEKA
TEATRU WIELKIEGO
ZARZĄDU MIEJSKIEGO
w król. stol. m. Lwowie

dolce

cello ob Cl

Cor

tempo

dolcissimo

+Cor

+Hr

mf

+fl 3 Cl

scherzando

ob

cello

+Cl

+Fl

Cor

Ped.

*

dim

ob Cor tr

(cel)

B.

cre

scen

ff Cl Hr

do

zupełnie ciszej 2 razy

Hr

Cor

Cl

Hr

ff

fis p

f cello

fis e a h

2 razy piękniej

di - mi - nu - en - do

p

per - den - do - si

B.

G. 2368 W.
Sek. Mon.

v.cel

pp (cl/fl/cor)

Ped.

tromp

vl

fl

ff

vl

ff

x x ff

cresc.

piu f

fff

fl

ff

mf

ff

Ped. Ped.

mf

ff

Ped.

mf

f

sf

p

sf

f

p

molto dolce

tromp

dolcissimo

mf

scherzando

p Cor

clar

cre

scen *do*

cl B

From

f

ff

Ped. * Ped. * Ped. *

ff

Ped. *

Ped. *

ff

ff

presto

ff

ff

poco a poco cresc.

№ 1. Introdukcya.

BARTŁOMIEJ, CHÓR, później P. SERWACY.

Miejsce przed dworkiem, z lewej ganek ocieniony drzewami, dalej furta od ogrodu, w głębi ogrodzenie z otwartemi wrotami, za niemi widok na wioskę.

Allegretto.

PIANO.

ral - len tan - - do

Tempo I.

BARTŁOMIEJ.

O_wóż ci - - cho stać wor_dyn_ku! tu dzie_

wu_chy, tu naj_szczersi, a po krótkim wy_po_czynku zwolna oddech chwytać wpiersi.

BIBLJOTEKA
TEATRU WIELKIEGO
ZARZĄDU MIEJSKIEGO
w król. stoł. m. Lwowie

B. bez rwe_te - - su mo_ści dzie_ju! za_cząć ra_zem

B. wje - - dną chwi_lę.

B. Bez rwe_te_su mo_ści dzie_ju!

B. to że ma - - cie dość o le_ju, by to po_szło ja_koś

B. mi_le, by to poszło ja_koś mi_le, bez rwe_te_su moś_ci_dzie_ju! by to poszło ja_koś

DYREKCYA TEATRU MIEJSKIEGO WE LWOWIE

B. mi - le.

Soprani I.

Soprani II.

Tenori.

Bassi.

pp Bez rwe - te - su do - bro dzie - ju za - czniem ra - zem ra - zem wje - dną

Bez rwe - te - su do - bro - dzie - ju za - czniem ra - zem wje - dną chwi - lę

chwi - lę.

cre - - - - scen - - - - do

Bez rwe - te - su moś - ci - dzie - ju ra - zem ra - zem za - czniem wje - dną

Bez rwe - te - su moś - ci - dzie - ju ra - zem ra - zem za - czniem wje - dną

Bez rwe - te - su moś - ci - dzie - ju ra - zem ra - zem za - czniem wje - dną

B. Sza! Nie brak gło - sów mo - ści

chwi - lę!

chwi - lę!

chw! - lę!

chwi - lę!

dzie - ju! Zwol - na od - dech chwy - tać

B. wpier - si!

Toć że nie brak nam o - le - ju, Toć - że nie brak nam o -

Toć - że nie brak nam o -

Toć - że nie brak nam o -

Toć - że nie brak nam o -

BIBLIOTEKA PWSTiF w Łodzi

Bart.

Sop

B. Sza, dzie wu - chy sza, naj szczersi!

le - ju!
le - ju!
le - ju!

pp by to ja - koś po szło mi - le, by to
pp by to ja - - - - -
pp by to ja - koś po szło mi - le, by to
pp by - - to ja - koś

dimin.

ja koś poszło mi - le, bez rwe - te - su do bro - dzie - ju, by to ja koś po szło mi le.
- koś bez rwe - te - su do bro - dzie - ju, by to ja koś po szło mi le.
ja koś poszło mi - le, bez rwe - te - su do bro - dzie - ju, by to ja koś po szło mi le.
po - szło mi - le, bez rwe - te - su do bro - dzie - ju, by to ja koś po szło mi le.

Bart.

B. Śpiew po ran - - ny pta - cy dzwo - - nią, o - ni tam, a

B. my na zie - - mi!

Sop

dolce
Śpiew po - ran - - ny pta - - cy dzwo - - -
Śpiew po - ran - - ny pta - - cy dzwo - - -
Śpiew po - ran - - ny pta - - cy dzwo - - -
Śpiew po - ran - - ny pta - - cy dzwo - - -

Bart.

B. O wóż te - - dy

nią, o - ni tam, a my na zie - - mi.
nią, o - ni tam, my na zie - - mi.
nią, o - ni tam, a my na zie - - mi.
nią, o - ni tam, my na zie - - mi.

B. mach - nę dło - - nią, i za - nu - cim ra - zem z nie - - -

B.

mi!

pp Jak pa - ni - - sko mach - nie dło - - - nią za - nu -

pp Jak pa - ni - - sko mach - nie dło - - - nią za - nu -

pp Jak pa - ni - - sko mach - nie dło - - - nią za - nu -

pp Jak pa - ni - - sko mach - nie dło - - - nią za - nu -

Sops

Bart

B.

Sko - ro te - dy mach - nę dło - nią

ci - my ra - - zem znie - mi. Za - nu -

ci - my ra - - zem znie - mi. Za - nu -

ci - my ra - - zem znie - mi. Za - nu -

ci - my ra - - zem znie - mi. Za - nu -

Sops

B.

cre - - - scen - - - do

ci - my z nie - mi wraz, niech pa - nien - kę niech mi - luch - ną dob - ry Bóg wo - pie - ce

ci - my z nie - mi wraz, niech pa - nien - kę niech mi - luch - na dob ry Bóg wo - pie - ce

ci - my z nie - mi wraz, niech pa - nien - kę niech mi - luch - na dob - ry Bóg wo - pie - ce

ci - my z nie - mi wraz, niech pa - nien - kę niech mi - luch - ną dob ry Bóg wo - pie - ce

cre - - scen - - do

Bart

B.

A niech - że wam gar - dła spuchną! bez rwe - te su, ci - cho

ma!

ma!

ma!

ma!

ff

di - - mi - nu - - en - do

B. sza!

I tak ja - koś bę - dzie mi - le, za śpie - wa - my, wjed - ną chwi - lę, niech pa -

I tak ja - koś bę - dzie mi - le, za śpie - wa - my, wjed - ną chwi - lę, niech pa -

I tak ja - koś bę - dzie mi - le, za śpie - wa - my, wjed - ną chwi - lę, niech pa -

I tak ja - kos bę - dzie mi - le

nien - kę niech pa - nien - kę do - bry Bóg wo - pie - ce

niech śli - ciu - chną niech mi - luch - ną do - bry Bóg wo - pie - ce

nien - kę niech pa - nien - kę do - bry Bóg wo - pie - ce

niech śli - ciu - chną niech mi - luch - ną do - bry Bóg wo - pie - ce

di - mi - nu - en - do

ma

Niech pa - nien - kę niech mi - luch - na Bog

Niech pa - nien - kę niech mi - luch - ną Bóg

Niech pa - nien - kę niech mi - luch - ną Bóg

ma

Niech pa - nien - kę niech mi - luch - ną Bóg

di - mi - nu - en - do

B. Do - brze! tyl - ko sza! bez rwe - te - su ci - cho sza!

w swej o - pie - ce ma!

w swej o - pie - ce ma!

w swej o - pie - ce ma!

w swej o - pie - ce ma!

Ci - cho, ci - cho, sza! bez rwe - te - su ci - cho, sza!

Ci - cho, ci - cho, sza! bez rwe - te - su ci - cho, sza!

Ci - cho, ci - cho, sza! bez rwe - te - su ci - cho, sza!

Ci - cho, ci - cho, sza! bez rwe - te - su ci - cho, sza!

Za - czy - naj - my za - czy - naj - my za - czy - naj - my bez rwe - te - su ci - cho sza!

Za - czy - naj - my za - czy - naj - my za - czy - naj - my bez rwe - te - su ci - cho sza!

Za - czy - naj - my za - czy - naj - my za - czy - naj - my bez rwe - te - su ci - cho sza!

Ci - cho sza, ci - cho sza, ci - cho sza, bez rwe - te - su ci - cho sza!

B.U.Ł.
Film Polski Biblioteka

Moderato.

Violoncello solo

Jak li_li_ja co roz wi_ja wiosna snież_ny

Jak li_li_ja co roz wi_ja wiosną snież_ny

Jak li_li_ja co roz wi_ja wiosna snież_ny

Jak li_li_ja co roz wi_ja wiosną snież_ny

kwiat, z łaską Bo_żą wzro_słaś ho_żą o_bok na_szych chat.

kwiat, z łaską Bo_żą wzro_słaś ho_żą o_bok na_szych chat.

kwiat, z łaską Bo_ża wzro_słaś ho_żą o_bok na_szych chat.

kwiat, z łaską Bo_żą wzrosłaś ho_żą o_bok na_szych chat.

BIBLIOTEKA
TEATRU WIELKIEGO
ZARZĄDU MIEJSKIEGO
w król. stol. m. Lwowie

Gdy wpo_cie_chę ojców strze_che przy_o_zdo_bił Bóg zich we_se_la

Gdy wpo_cie_chę ojców strze_chę przy_o_zdo_bił Bóg zich we_se_la

Gdy wpo_cie_chę ojców strze_chę przy_o_zdo_bił Bóg zich we_se_la

Gdy wpo_cie_chę ojców strze_chę przy_o_zdo_bił Bóg zich we_se_la

dość u_dziela i w nasz li_chy próg! Toć w szcze_ro_ści prostych go_ści

dość u_dziela i w nasz li_chy próg! Toć w szcze_ro_ści prostych go_ści

dość u_dziela i w nasz li_chy próg! Toć w szcze_ro_ści prostych go_ści

dość u_dziela i w nasz li_chy próg! Toć w szcze_ro_ści

przyjm pa_nien_ko tu, przyj_nij dzie_cię ży_czeń

przyjm pa_nien_ko tu, przyj_mij ży_czeń

przyjm pa_nien_ko tu, przyj_mij ży_czeń

pro_stych go_ści przyjm ży_cze_nia w twe_go

kwie - cie wtwe_go swię_ta dniu, wtwego swię - ta dniu!

kwie - cie wtwe - go swię - ta

kwie - cie przyjm wtwe_go swię_ta dniu! przyjm pa_nien - ko

swię - ta dzień!

Jak li_li - ja co roz_wi - ja z wiosną świe - ży kwiat, Zdro_wo ho - żo

dzień jak kwiat, Zdrowo ho - żo

jak li_li - ja co roz_wi - ja z wiosną świe - ży kwiat, Zdrowo ho - żo

jak li_li - ja co roz_wi - ja z wiosną świe - ży kwiat, Zdrowo ho - żo

z ła - ską Bo - żą żyj ty_sią - ce lat! Z ła_ską Bo - żą wros_łaś ho - żo

z ła - ska Bo - żą żyj ty_sią - ce lat! Z ła - ską

z ła - ska Bo - żą żyj ty_sią - ce lat! Z ła_ską Bo - żą wros_łaś ho - żo

z ła - ską Bo - żą żyj ty_sią - ce lat! Z ła - ska Bo - żą

z ła_ską Bo - żą zdrowo ho_żo żyj ty_sią_czek lat! żyj ty_sią_czek lat! ach

Bo - _żą ho_żo żyj ty_sią_czek lat! żyj ty_sią_czek lat! ach

z ła_ską Bo_żą zdrowo ho - żo żyj ty_sią_czek lat! żyj ty_sią_czek lat! ach

zdro - wo ho - żo żyj ty_sią_czek lat! żyj ty_sią_czek lat! ach

żyj ty - sią - czek lat! żyj nam ty - sią - czek

żyj ty - sią - czek lat! żyj nam ty - sią - czek

żyj ty - sią - czek lat! żyj nam ty - sią - czek

żyj ty - sią - czek lat! żyj nam ty - sią - czek

Largo. Tempo I.

lat! Żyj ty - siąc lat!

lat! Żyj ty - siąc lat!

lat! Żyj ty - siąc lat!

lat! Żyj ty - siąc lat!

Largo Tempo I.

più f *ritardando*

Allegro moderato.
P. SERWACY.

Bóg wam za - płać bracia mi - li, za pocz - ci - wy szczery trud, wróć - cie

Allegro moderato.

P.S. tu w wieczornej chwi - li ra - zem będziem się ba - wi - li, będzie tan i mio - du

P.S. w bród!

Będzie tan i mio - du w bród! Słon - ko świe - ci, hej - że

Be - dzie tan i mio - du w bród! Słon - ko świe - ci, hej - że

Będzie tan i mio - du w bród! Słon - ko świe - ci, hej - że

Bę - dzie tan i mio - du w bród! Słon - ko świe - ci, hej - że

dzie - ci, hej - że na pszenicz - ny łan, po ro -

dzie - ci, hej - że na pszenicz - ny łan, po ro -

dzie - ci, hej - że na pszenicz - ny łan, po ro -

dzie - ci, hej - że na pszenicz - ny łan, po ro -

- bo - cie przy o - cho - cie zda się miód i zda się

- bo - cie przy o - cho - cie zda się miód i zda się

- bo - cie przy o - cho - cie zda się miód i zda się

- bo - cie przy o - cho - cie zda się miód i zda się

tan! Słon - ko świe - ci hej - że dzie - ci, hej - że na pszenicz - ny

tan! Słon - ko świe - ci hej - że dzie - ci, hej - że na pszenicz - ny

tan! hej - że na pszenicz - ny

tan! Słon - ko świe - ci hej - że dzie - ci, hej - że na pszenicz - ny

łan, po ro_bo_cie przy o_cho_cie zda się miód i zda się

łan, po ro_bo_cie przy o_cho_cie zda się miód i zda się

łan, po ro_bo_cie przy o cho_cie zda się miód i zda się

tan! nam zda się miód nam zda się

tan! nam zda się miód nam zda się miód

tan! nam zda się miód i tan nam zda się miód nam

tan! nam zda się miód nam zda się

(zupełnie wgłębi sceny)

zda się tan, nam zda się

zda się tan, nam zda się

zda się tan,

miód zda się tan zda się miód, zda się tan, zda się

miód i tan, nam zda się miód zda się

zda się tan zda się miód nam zda się

nam zda się tan nam zda się miód i

miód zda się miód zda się

(Już za sceną)

tan!

tan!

tan! zda się miód i

tan! zda się miód i

tan, spieszmy na łan na pszenny łan!

tan, spieszmy na łan na pszenny łan!

№ 2. Recitativo i Arioso.

PAN SERWACY I BARTŁOMIEJ.

PAN SERWACY. A teraz z na_mi mości Bartło_mie_ju! Jakże wa_sze_ci podzię_kować

BARTŁOMIEJ. Recit.

PIANO.

(podaje mu rękę)

P.S. mam ta niespo_dzianka Wasze się tru_dzi_łeś

B. O_woż mości_dzieju O_woż nie ja

P.S. Zga_du_ję: ze Stachem w po_ło_wie; gdzież on się podział?

B. sam, bo_to Prysnął nie wiem

P.S. Tę_gie chłop_czy_sko! zac_ne co się zo_wie, żal mi was bę_dzie, gdy rzu_ci_cie

B. gdzie

poprawione

mnie cztek jakoś nawykł lecz nim się to stanie dziś wychy-

-li- my zdrowie mojej żuzi niech ją Bóg cho-wa tysiąc lat mos- -panie

attacca

P.S. -pa_nie.

Andante.

Solo

dim.

P.S. Za_nim te znu_żo_ne o_czy Wie_ku_is_ty sen za-

pp

BIBLJOTEKA TEATRU WIELKIEGO ZARZĄDU MIEJSKIEGO w król. stol. m. Lwowie

B.U.Ł.

P.S. mro_czy niech mo_dłów głos o dziec_ka me_go los w Nie_biań_ski próg przyjmuje

P.S. Bóg u_sta_li przyszłość jej, a sta_ry oj_ciec sko_na lżej.

P.S. Za_nim te znu_żo_ne o_czy wie_ku is_ty sen za_

P.S. _mro_czy, niech mo_dłów głos o dziec_ka

P.S. los do_bie_ga tam do Nie_ba bram, Niech Bóg u_sta_li przyszłość

P.S. Ten rascel. dolce
jej, bło_gą przyszłość jej, a sta_ry jej oj_ciec a oj_ciec sko_na lzej; niech li_tość_ci_wy

P.S. Bóg u_sta_li przy_szłość jej, a oj_ciec sko na lżej; niech li_tos_ci_wy Bóg u_sta_li przyszłość

P.S. jej, a sta_ry oj_ciec skona lżej.

№ 3. Recitativo i Piosnka.

BARTŁOMIEJ, P. SERWACY.

P. SERWACY. — BARTŁOMIEJ. — P. SERWACY.

A - le gdzież Sta_cho? Wnet na_dej_dzie tu; Ha! przy po_

PIANO.

(wchodzi do dworku)

Scena IV.

BARTŁOMIEJ. (sam)

P. S. — lewce podzię_ku_ję mu! — Aj_co to

B. — bę_dzie, aż mi we łbie trzeszczy, a_ni mu skweres rodzi_ca na wzg_lędzie, a na ów

B. — za_kaz ztąd jak gdyby z kleszczy trudno go wyrwać. Gwałtu co to bę_dzie!

G. 2368 W.
Sek. Mon.

BIBLJOTEKA TEATRU WIELKIEGO ZARZĄDU MIEJSKIEGO w król. stol. m. Lwowie

Allegretto.

I. Strofa. — II. Strofa. — III. Strofa.

BARSŁOMIEJ.

Ro_dzic po_wia_da: słuchaj_no — Wed_le zle_ce_nia we wla_sne — Mój nos się zgo_ił, i on jest

Allegretto.

B. — wa_sze, trza mo_ści_dzie_ju je_chać da_le_ko. Zły są_siad pra_gnie

rę_ce pod_ko_mo_rze_mu dać do_ku_men_ta; wra_ca_my, a ten

zdro_wy, lecz wra_cać do dom a_ni mu wgło_wie; mło_kos nie stu_cha

B. — dmuchać mi wka_szę, kop_ce gra_ni_czne sy_pie nad rze_ką.

do miasta skrę_ca po_co? bowmieście ład_ne dziew_czę_ta.

roz_sąd_nej mo_wy je_śli za_ga_dnę, fig_lem od_powie.

G. 2368 W.
Sek. Mon.

B. Pod_ko_mo_rze_mu wieź ak_tu pla_ny,

I o_woż je_dną uj_rzał wko_ście_le,

Tak mo_ści_dzie ju dzień po dniu pły_nie,

on wie co po_cząć, wyrwie z na_pa_ści, je_dno niech a_mor zfi_giel_ków

więc po mszy za nią wtem oś się ła_mie przy jej ka_ro_cy bry_ka się

o_wóż zwa_żyw_szy rzecz jak naj_ści_ślej, znać się za_ko_chał panicz w dziew_

B. zna_ny wtej drodze móz_gu nie skrę_ci waś_ci, jedź! Bartoś zto bą!

ście_le, jam nos roz_dra_pał, on zwichnął ra_mię, toż nas za_bie_ra

czy_nie. Znać o za_ka_zie oj_ca nie_my_śli, cu_da wy_pra_wia

B. Ot dwa mie_sią_ce ja_keś_my swoj_ski rzu_ci_li dach!

wdom Pan Ła_go_da pan_na przy cho_rym po ca łych dniach!

na im_ie ni_ny i ja po_ma_gam jak dru_gi gach!

Un poco più lento. Lento.

B. Sta_ry się sro_ma wdługiej roz_łą_ce. Oj co to bę_dzie,

Znać się za_ko_chał panicz w dziew czy_nie. Oj co to bę_dzie,

Oj zjem też dja_bła z je_go przy_czy_ny. Oj co to bę_dzie,

Un poco più lento. Lento.

Tempo I.

B. po_my_śleć strach!

po_my_śleć strach!

po_my_śleć strach!

Tempo I.

zakończenie. dalszy ciąg.

zakończenie. dalszy ciąg.

№ 4. Recitativo i Arya.

STANISŁAW-BARTŁOMIEJ.

Allegro con anima.

STANISŁAW.

BARTŁOMIEJ.

PIANO.

Allegro con anima.

f timp.

(wbiega z głębi i uderza po ramieniu)

S. Cóż Bar_to_sień_ku jak_że się po_wiodło? Zuzia kon_ten_ta?

B. Wy_bor_nie; O_

(patrząc na festony kwiatów) (z uśmiechem)

S. a te kwiaty? Czy_ich? Bo waść pijesz

B. grom_nie; Af_fek_tów ni_by go_dło, już_ci nie mo_ich.

S. do mnie, ro zu miem. My_ślisz że ko_cham

B. bo też ro_zu_mieć sna_dno

S. kto_wie? Śli_czna to dzie_

B. i śle_pi zgad_ną oj co to bę_dzie!

a tempo

S. wi_ca War_ta ko_

B. Jak wi_dzę moś_ci dzie_ju trza o_fia_rą paść.

a tempo

S. cha_nia. A nioł dzie_weczka! o_sza_la_łeś

B. a za_kaz ro_dzi_ca? przepad_niem o_bo_je!

Allegro moderato. ♩ = 88

s. waść!

Allegro moderato.

STANISŁAW. Zakaż niech o_żyw_cze słon_ko nie ja_śnie_je z górnych

s. sfer, niechaj stru_mień po nad łą_ką wstrzyma bieg, przytłu_mi

s. szmer. Za_każ pta_stwu niech nie śpie_wa, gdy mu śpiew dał świa_ta

s. król, niechaj wio_sna nie o_dzie_wa zie_lo_no_ścią drzew i

s. pól, nie o_dzie_wa zie_lo_nością drzew i

Tempo I.

s. pól!

Tempo I.

STANISŁAW. Czy za_mil_knie śpiewnie pta_sze? stra_cąż po_la barwe

S. swą? o tak sa - mo ser_ca na - sze, na roz_ka - zy głu_che

S. są. Nie zwa_ża - jąc na prze_szko_dę, jak po_to - ki stromych

S. skał, mu_szą ko - chać pó_ki mło - de, bo Bóg na to ser_ce

S. dał, bo Bóg na - - - to, bo Bóg na to ser - ce

S. dał!

BIBLJOTEKA TEATRU WIELKIEGO ZARZĄDU MIEJSKIEGO w król. stoł. m. Lwowie

DYREKCYA TEATRU MIEJSKIEGO WE LWOWIE

№ 5. Recitativo i Duettino.

STANISŁAW BARTŁOMIEJ i ZUZIA

Recit.

STANISŁAW. Bar_to - siu_niu!

BARTŁOMIEJ. Ser - deń_ko! już ra_mię nie cho_re, po_dzię_ku_jem za goś -

PIANO.

S. Jeszcze ma_my po_rę!

B. cinność, i jak ka_że nam po - winność, wracaj_my do dom! Czart swo_je, ba_ba

(pokazując w grod)

S. Widzisz ho_zą dzie_wo_ję? znać zpo_dzię_ką przy - cho_dzi, śli_czny czas, niech waść do -

B. swo_je.

S. brodziej spieszy co ży_wo po_patrzeć na żni_wo, bo mło_dym le_piej we dwo_je niż

(wypycha Bartłomieja za wrota.)

S. wtro_je!

Allegretto.

ZUZIA.

Już od go_dzi_ny pra wie i wo_gro_dzie i we dwo_rze,gdzie któ_re tyl_ko

z. mo_że szu_ka_my cie_bie pa_nie Sta_ni_sła_wie!

Przepraszam... dzi_siaj ja_koś

z. Wstyd wię_kszy kła_mać, lecz kłamstwu nie

za_spa_łem, chociaż wstyd wy_zna_ję szczerze;

z. wie_rzę, i ser_cem ca_łem składam dzięk_czy_nie_nie za wa_szą pa_mięć któ_rą bardzo

z. ce_nię.Czemże mogłam za_służyć? Bo nie_wiem.

Czem? mój Bo_że czem? Nie wiesz? to ja wię_cej

Allegretto.
STANISŁAW.

s. wiem. Gdym pra_wie już z tem ży_ciem ho_żem

Allegretto.

s. że_gnał się łzą, jak a_nioł stróż nad mo_jem ło_żem kto czuwał,

s. kto? Wzniosłszy o - czę - ta, o Ma - tko Swię - ta! kto szeptał

s. Ma - tko! u - li - tuj się! Bła - ga - nie two - je w Nie - bios po - dwo - je do - bie - gło,

s. Bóg tam przy - jął je, i Bóg tam przy - jął je,

s. i Bóg i Bóg tam przy - jął je.

ZUZIA.

To święty dług w złej bliźnich do - li ra - tu - nek nieść;

z. tak ka - zał Bóg, i Je - go wo - li niechbę - dzie cześć! Każ - dy wam

z. w świecie po - mógł by prze - cie kto tu ma ser - ce, ser - ce nie głaz. Wtem co się sta - ło

z. za - słu - gi ma ło, wdzięcznością wa - szą wsty - dzi - cie nas!

z. wdzię - cznością wsty - dzi - cie nas!

STANISŁAW.

Lecz kie_dy mi wró_ci_ło zdro_wie w za_ci szu tem ból sroższy

s. tkwi w mej bied_nej gło_wie i w ser_cu mem Czas ruszyć wdro_gę,

s. a czy_liż mo_gę od was bez ża_lu od_da_lić się! gdy po_ko_cha_łem u_czu_ciem

s. ca_łem te_go a_nio_ła co chronił mnie chro_nił mnie chro_nił mnie

s. tak, a_nio_ła co chro_nił mnie.

di mi_nu_en_do

ZUZIA. (na stronie)

Tak ser_ce drży, ach wierzyć tej mo_wie za_le_dwie śmiem.

(do Stanisława)

z. Ból w piersi tkwi, a jak się zo_wie? już te_raz wiem

z. Spieszno wam wdro_gę, a czyliż mo_gę bez ża_lu z wa_mi po_żeg_nać się!

con anima

z. Kie_dy z za_pa_łem u_czu_ciem ca_łem kto wyznał, że tak ko_cha mnie

z. ach wyz_nał że ko_cha

fin lento

Z. mnie. Czyż ko_chać zbrod_nia? już od dnia do dnia

STANISŁAW. Czyż ko_chać zbrod_nia? już od dnia do dnia

Z. od_włóczmy roz_łą_cze_nia czas; aż Bóg ła_ska_wy na ludz_kie

S. od_włóczmy roz_łą_cze_nia czas; aż Bóg ła_ska_wy

Z. spra_wy przed ołtarz po_wie_dzie nas, po_wie_dzie

S. na lu dzkie sprawy przed ołtarz po_wie_dzie nas, po_wie_dzie

Più mosso.

Z. nas!

S. nas!

BIBLJOTEKA TEATRU WIELKIEGO ZARZĄDU MIEJSKIEGO w król. stol. m. Lwowie

WŁASNOŚĆ TEATRU MIEJSKIEGO we LWOWIE ZWROT ZASTRZEŻONY

№ 6. Recitativo i Tercet.

ZUZIA, STANISŁAW i P. SERWACY

ZUZIA. STANISŁAW. (na ganku słysząc ostatnie słowa Duetu)

P. SERWACY. Aj! Bóg ła_ska_wy na lu_dzkie spra_wy o_strze_ga oj_ca w sam

PIANO. 1 2 3 4 5 6

a tempo. (zląkłszy się nieco)

Z. Mój oj_ciec!

S. Pan Za_go_da!

P.S. czas! Tak, wi_dzi_cie on sam, ja_kąż ga_

Z. O...

S. Roz_ma_wia_liś_my O...

P.S. wę_dkę przerwa_łem wam? o tem o o_wem o

Moderato.
a tempo

Z. tak jest; nic!

S. (żywo) tak jest! nic!

P.S. (z uśmiechem) żni_wie, o po_wietrzu zdrowem, a wię cej? nic! nic! Aj co za (łagodnie)

Moderato.

P.S. szko_da żePan Ła_go_da jak wy o_boje dzie_cia_ki mo_je,nie ta_ki mło_kos nie ta_ki

Allegro moderato. ♩ =120

P.S. fryc! Kie_dy chło_pak na dziew_czy_nę zer_ka o_kiem ni_by...

Allegro moderato.

P.S. tak.... to mos_pa_nie nie_chaj zgi_nę, jest a_

P.S. _fek_tów głęb_szych znak; *ad lib.* jest a_fek_tów głęb_szych

P.S. znak! A gdy dziewczę jak ty pra_wie patrzy tam a wi_dzi

P.S. tu, ko_nia z rzę_dem w za_kład sta_wię, że mos_

P.S. pa_nie sprzy_ja mu; *ad lib.* że mos_pa_nie sprzy_ja

un poco più animato.

Z. Czyż wy_stęp - kiem się na - zy - wa, czy się twarz ru - mie - nić

S. Czyż wy_stęp - kiem się na - zy - wa, czy się twarz ru - mie - nić

P.S. mu!

Z. ma, kie - dy mi - łość tkli - wa wje - - dno spo - i ser - ca

S. ma, kie - dy mi - łość tkli - wa wje - dno spo - - i ser - ca

P.S.

Z. dwa, a więc po - co na - da - rem - nie wgłę - bi kryć u - czu - cie

S. dwa, a więc po - co na - da - rem - nie wgłę - bi kryć u - czu - cie

P.S.

Z. to? On mnie ko - cha i wza - je - - - mnie po - no ko - cham

S. to? Ko - cham Zu - zię i wza - je - mnie o - na nie - po - gar - dza

P.S.

Z. go, ja wza - je - mnie ko - cham go

S. mną, nie po - gar - dza mną O tak, na

con anima

P.S. (do Stanisława)

Więc się ko - cha - cie?

Z. Tak, tak mój Oj_cze! Mi_ło_ści na - szej nie prze - rwie

risoluto

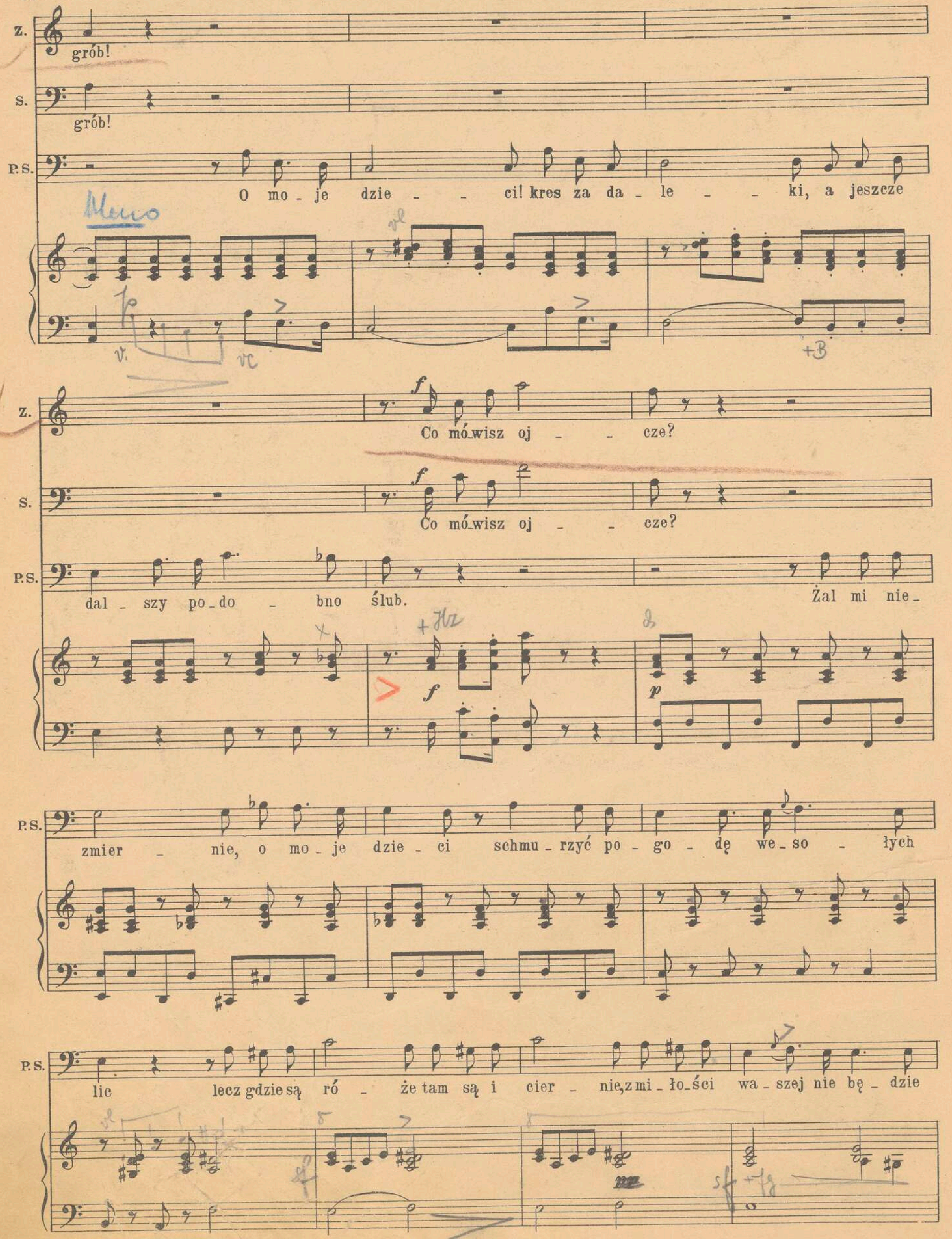
S. wie - - ki! Mi_ło_ści na - - szej nie prze - rwie

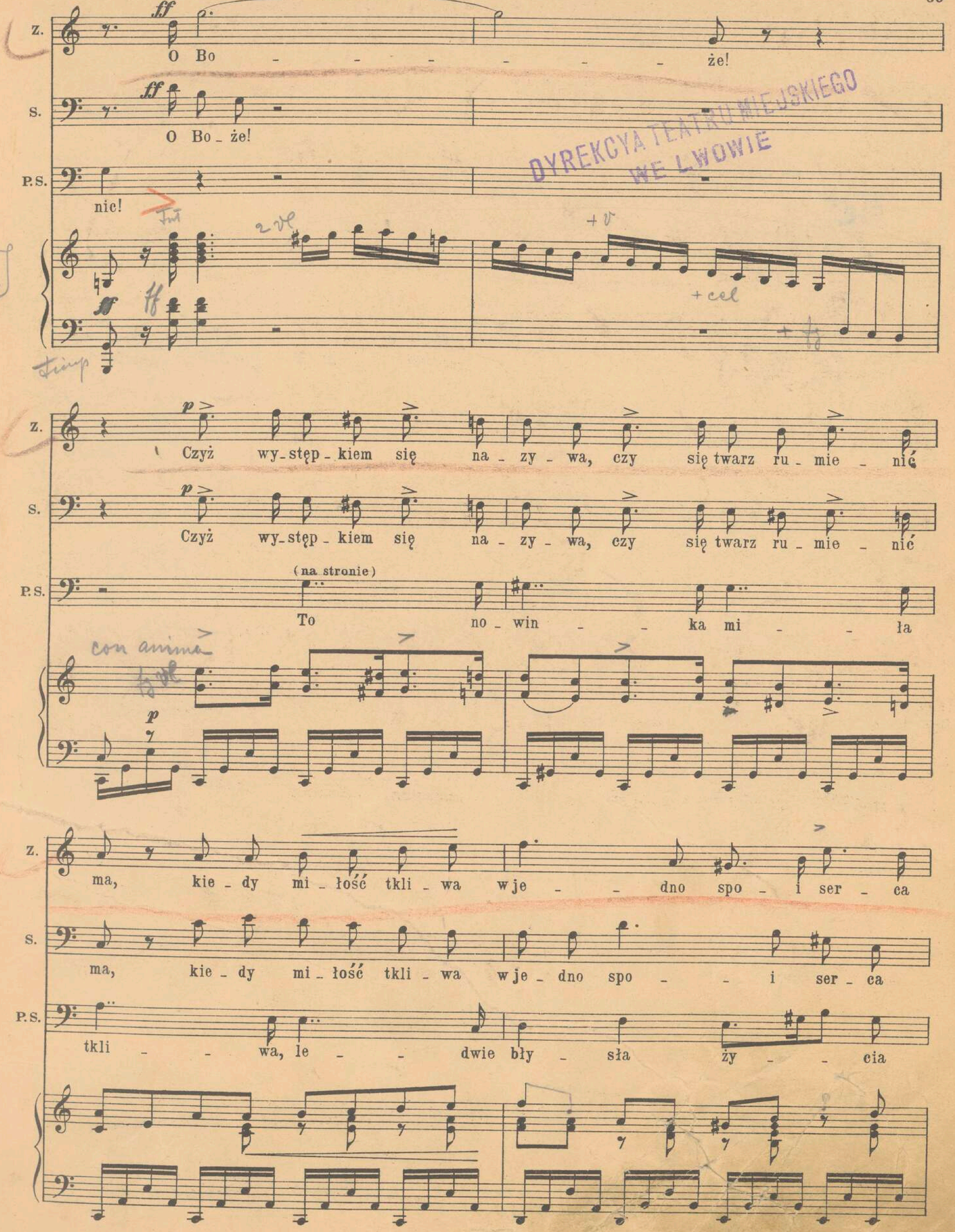
risoluto

P.S. (do Zuzi)

i ty go ko chasz?

risoluto





DYREKCYA TEATRU MIEJSKIEGO WE LWOWIE

Z. dwa, a więc po co na - da - rem - nie wgłę - bi kryć u - czu - cie

S. dwa, a więc po co na - da - rem - nie wgłę - bi kryć u - czu - cie

P.S. skra, już pło - mień się do - by - - wa,

p

Z. to, on mnie ko - cha i wza - je - - mnie po - no ko - cham

S. to, ko - cham Zu - zię i wza - je - mnie o - na nie po - gar - dza

P.S. już dziew - czy - na mi - łość zna, już dziew -

Z. go, ja wza - je - mnie ko - cham go, ja ko - cham

S. mną, nie - po - gar - dza mną.

P.S. - czy - na mi łość zna.

Z. go.

S. Nie gar - dzi mną,

P.S. Nie łudź - cie się tak na - da - re - mnie, bo tu prze -

p

Z. On ko - cha, a wza -

S. lecz po co dłu - żej da -

P.S. szko - dy wa - żne są; nie łudź - cie się tak na - da -

f

Z. je - - mnie ko - cham, ko - cham go!

S. re - mnie wgłę - bi kryć u - czu - cie to, ko - cham Zu - zię i wza -

P.S. re - mnie, bo tu prze - szko - dy waż - ne są!

Ach!

Z. Ach!

S. je_mnie, o - na

P.S. nie łudź_cie się tak na_da - re_mnie, bo prze -

ko - cham ja ko - cham go!

Z. ja ko - cham go!

S. nie po_gar - dza mną!

P.S. szko - dy wa - żne są!

Moderato. ♩=66

P. SERWACY.

Jesz - cześ ma_leń_ką dzie - wecz_ką by_ła gdy z przy_ja_cie_lem mło - dych mych lat

Moderato.

P.S. za - szła u_go_da dla was nie mi_ła, któ - rą wy_ja_wić nie bardzom rad...

P.S. (do Stanisława)
Syn je_go kończył dzie - sią_te la_to, więc my oj_co_wie u_wa_zaj wa_sze

P.S. da - liś_my ver_bum no - bi_le, da - liś_my ver_bum no - bi_le,

P.S. da_liś_my na to, da_liś_my na to że się po_łą_czą te dzie_cia_ki na_sze

a tempo

P.S. O - baś_my przy_tem po - sta_no_wi_li tę kol_li_ga_cyę dla nas ra_do_sną

mieć wta_je_mni_cy do błogiej chwi_li aż państwo mło_dzi da Bóg do_

Z. Oj_cze! o Bo_że!

S. Co słyszę! lecz...

P.S. _ros_ną. pra - wdę; tu nie_ma lecz... Ver_bum

Lento.

Z. Ver_bum no_bi_le to świę_ta rzecz!

S. Ver_bum no_bi_le to świę_ta rzecz!

P.S. a piacere no_bi_le to swię_ta rzecz! Ver_bum no_bi_le to świę_ta rzecz!

Lento.

e colla parte

Tempo I.

STANISŁAW. Bóg czy_ta w ser_cu co się roz_ry_wa, czu_jąc tęs_kno_tę, wi_dząc twe łzy, Zni_ka mi

a tempo

Tempo I.

S. z to_bą do_la szczęś_li_wa, schmurzo_ne mo_jej mło_do_ści dni! Lecz po_pchnąć

S. ko_go ku wiecznej plamie by z niej ska_la_ną po_cie_chę brać, to hań

Recit.

S. _ba! to hań - - ba kto sło_wo da_ne prze_

a tempo

S. _ła_mie ten się nie godzien po_la_kiem zwać!

Allegro.

Allegro. ♩.= 132

P. SERWACY.

Allegro.

No no, Zu_zieńko,

P.S.

na co te pła_cze?ser_du_szko mło_de nie wiegdzie ska cze, i to i

P.S.

o_wo zba_wi je sna_dnie; o tem dla te_go za_pom_nieć

P.S.

ła_two, a starzy mu_szą bie_do_waćz dziatwą. Pamięć wkrót_ce o nim prze_pad_nie, za_

ZUZIA. SERW. ZUZIA.

P.S.

_po_mnisz. Ni_gdy! Co? Nie nie, aż do gro_bu!

P. SERWACY.

Ha! więc in_sze_go trze_ba spo_so_bu! Słu_chaj dziew_

P.S.

_czy_no, sza_lo_na gło_wo! cho_ciaż byś

P.S.

mia_ła u_to_nąć w łzach Ver_bum no_bi_le da_ję

P.S.

na to Ver_bum no_bi_le da_ję na

P.S.

to że two_im mę_żem, że two_im mę_żem, że two_im

marcato

STANISŁAW. (z uczuciem)

P. S. mę - żem nie bę - dzie Stach! Go_ścin_

Lento. Tempo I.

S. -no_ści wa_szej chwi - le po_zo - sta_ną w ser - cu mem,

ad lib.

S. lecz u - le - gły wyż - szej si - - le blask na_dzie - i bę_dzie

Z. Choć u - le - gły wyż_szej si_le blask na_dzie_ i bę_dzie snem, zni - ka_

S. snem! Go_ścin_no_ści wa_szej chwi_le po_zo_sta_ną wser_cu mem, lecz u_

P. S. Mio_do_cian_nych złu_dzeń chwi_le zga_sną wser_cu twem i twem, trze_ba

Z. -ją - ce szczę_ścia chwi_le po - zo_sta_ną wser_cu mem; od_tąd blask na_dzie_i

S. -le - gły wyż_szej si_le, blask na_dzie_i bę_dzie snem; od_tąd blask na_dzie_i

P. S. u_ledz wyż_szej si_le, ziem_skie szczę_ście bę_dzie snem! Mio_do_cian_nych złu_dzeń

Z. blask na_dzie_i bę_dzie snem. Zni_ka_ją_ce szczę_ścia chwi_le po_zo_

S. blask na_dzie_i bę_dzie snem. Zni_ka_ją_ce szczę_ścia chwi_le po_zo_

P. S. chwi_le zga_sną wser_cu twem i twem; trze_ba u_ledz wyż_szej si_le, zie_mskie

Z. _sta_ną wser_cu mem! więc od_da_ _ lasz

S. _sta_ną wser_cu mem. Więc na_tych_miast rzu_cę was, dziś od_ja_ _ dę

P. S. szczę_ście krót_kim snem.

Z. się! zni - ka - ją - ce szczęścia chwi - le po - zo - sta - ną w ser - cu mem.

S. ztąd; zni - ka - ją - ce szczęścia chwi - le po - zo - sta - ną w ser - cu mem. blask

P. S. Mło - do - cian - nych złu - dzeń chwi - le zga - sną w ser - cu twem i twem. Zie - mskie

Z. blask na - dzie - i bę - dzie snem, ach blask

S. na - dzie - i bę - dzie snem blask

P. S. szczę - ście krót - kim snem, krót - kim snem, ach ziem - -

Z. na - dzie - i bę - dzie snem. Nie jak my chce - my,

S. na - dzie - i bę - dzie snem. Nie jak my chce - my,

P. S. - skie szczę - ście krót - kim snem. Nie jak my chce - my,

BIBLJOTEKA
TEATRU WIELKIEGO
ZARZĄDU MIEJSKIEGO
w król. stol. m. Lwowie

Z. jak chce Bóg; ziem - skie szczę - ście krót - kim snem, blask na - dzie - i zni - ka

S. jak chce Bóg; ziem - skie szczę - ście krót - kim snem, blask na - dzie - i zni - ka

P. S. jak chce Bóg; ziem - skie szczę - ście krót - kim snem, blask na - dzie - i zni - ka

ff ral - len - tan - do a Tempo.

Z. blask na - dzie - i w ser - cu mem!

S. blask na - dzie - i w ser - cu mem!

P. S. w ser - - cu, w ser - cu twem i twem!

a Tempo.

ff ral - len - tan - do ff

Z.

S.

P. S. sf sf

№7. Recitativo i Dumka.

ZUZIA.

Allegro moderato.

ZUZIA. *p* Sta_cho od_jeżd_ża, nie powróci już, gdy mi tak

Allegro moderato.

PIANO. *p* *mf*

z. pięk_nie za_jaśniał ranek_ten gdy mnie o_ka_lał splot bła_wa_tów, róż, mog_ła_żem *a tempo*

p

z. myś_leć że wszystko to był sen!

z. *f*

Moderato. ♩=72

z. Jak tu u_jąć żal na wod_zę? wmówić wsie_bie że to szał? cze_muś

Moderato.

z. Sta_chu mnie nie_bo_dze co ko_cha_nie po_znać dał? cze_mu

z. przyszłość o_bok cie_bie wśród pię_kniejszych bły_ska szat, w duszy

pp

z. ja_sno jak_by wniebie a_ do ko_ła lep_szy świat!

z. Cze_mu przyszłość o_bok cie_bie wśród piękniejszych błysła

Z. szat, wduszy jak_by wniebie, a do ko_ła le_pszyświat!

Z. a do ko_ła a do ko_ła lepszy świat!

Z. Te_raz kie_dywin_ną

Z. stro_nę los od_bie_żyć ka_że ci, mo_je słoń_ce zach_mu_

Z. rzo_ne wser_cu_tę_skno wo_czach łzy! Ja się z ży_ciem nie po_

Z. go_dzę, żal wniem wie_czny bę_dzie tlał; czemuś Sta_

Z. chu mój ko_cha_nie po_znać dał!

Z. Już się z życiem nie_po_go_dzę, żal wniem wieczny będzie tlał, czemuś mnienie_bodze

Z. ach ko_cha_nie poz_nać dał; co ko_chanie, co kochanie poznać

Z. dał!

№ 7bis. Recitativo i Dumka.

Wykonywana na scenie zamiast poprzedniego № 7.

ZUZIA.

Allegro moderato.

ZUZIA.

Allegro moderato.

PIANO.

Sta - cho od - jeż - dża, nie powró - ci

Z.

już, gdy mi tak pięk - nie za - jaś - niał ra - nek ten, gdy mnie o -

ka - lał splot bia - wa - tów róż, mo - gła - żem myś - leć że wszystko to był

Andantino.

Z.

sen! Jak tu u - jąć żal na wo - dzę?

Andantino.

Z.

Wmówić wsie - bie że to szał? Czemuś Sta - chu mnie nie - bo - dze co ko - cha - nie,

Più mosso.

Z.

po - znać dał? O! bo - leś - nie gdy bez cie - bie Wnej przy - szłoś - ci spoj - rzę dal,

Tempo I.

Z.

Wsmutku du - szę mą za - grze - bię, Ser - ce stło - czy żal, Wsmut ku du - szę

Tempo I.

rit.

a tempo

Z.

mą za - grze - bię, Ser - ce stło - czy żal!

Z.

Te - raz kie - dy w in - ną stro - nę

Z.

los od_bie _ żyć ka _ że ci Mo_je słoń _ ce za_chmurzo _ ne, Wser_cu tęs _ kno,

Più mosso.

Z.

woczach łzy. Już się zży _ ciem nie po _ go _ dzę, Żal wniem wiecz _ ny bę _ dzie tlał,

Più mosso.

Tempo I.

Z.

Czemuś Sta _ chu mnie nie _ bo _ dze co ko _ cha _ nie znać dał!

Tempo I.

rit.

pp a tempo

Czemuś Sta _ chu mnie nie _ bo _ dze co ko _ chanie po _ znać dał!

rall. f a tempo dim. pp

№ 8. Recitativo i Arya.

Przed wrota zajeżdża parokonna bryczka, Pan Marcin wysiada.

P. MARCIN.

Allegro.

PIANO.

v-ni timp. p cresc.

f

ff

P. MARCIN.

Śli _ czna dzie _ weń _ ko ja _ kowzrokmój u _ wa _ ża, wi _ tam wtwojej per _ so _ nie cór _ kę gospo _

P.M. da_rza po_cie_chę, co kło_po_ty słodzi nie_u_stanne, co zmaleńkiej Zu_ziecz_ki wy_ros_ła na Zu_

P.M. zannę! Ci pa_nie! jestem Mar_cin z Pa_ku_ło_wic Pa_ku_ła, cor_de et

P.M. a_nima przy_ja_ciel jej ro_dzi_ca, a że to dzi_siaj patron_ki twej ro czni_ca niech_że in

P.M. gra_ti_am o dzie_weńko czu_ja przed ta_tu_la powi_taniem zło_ży ci swe ży_cze_nia ci panie stary

P.M. zrzę_da; o_bo_je po_tem w komnacie je_go sta_niem; et haec fa_cienda et haec non o_mit_

attacca

Lento.

M. ten_da! I for_tu_ny i ko_

Lento.

M. _ro_ny i wszyst kie_go o co dbasz, ży_czy slu_ga u_ni_żo_ny, ja_ko

M. zwy_czaj ka_że nasz, a że rów_nież po_da_run_kiem uj_mu_

M. _je_my zwy_kle pię_kną pleć, wnet się spra_wię z tym fra_sun_kiem i po_

Moderato.

M. _da_rek bę_dziesz mieć. Dam ci ptasz_ka ja_kich ma_ło

Moderato.

M. ziem_ski glob ci pa_nie zna ma on pos_tać o_ka_za_łą,

M. i wą_si_ki pięk_ne ma, nie zwiezio_ny zświa_ta krań_ca

M. tu trzy_dzies_tu się_ga lat, do ro_żań_ca i do tań_ca, a do

M. kor_da sem_per chwat, więc dam ci ptas_zka ja_kich ma_ło

M. ziem_ski glob ci pa_nie zna; ma on po_stać

M. o_ka_za_łą, pięk_ny czar_ny wą_sik ma ci pa_nie!

M. Wy_cho_wa_ny za_cnie

M. skro_mnie!

M. zna co fe_stum a co post; z dziob_ka jest po_

M. _do_bny do mnie, Ten sam ruch, ten pra_wie wzrost!

M. tak, więc ci pa - nie to nie frasz - ka,

M. to pod - po - ra przysz - łych dni; by ta - kie - go zło - wić

M. pta - szka oj nie jed - no dziew - czę drży!

M. nie zwie - zio - ny zświa - ta krań - ca, tu trzy - dzies - tu się - ga

M. lat; do ró - żań - ca, i do tań - ca, a do

M. kor - da sem - per chwat, więc dam ci pta - szka ja - kich ma - lo

M. ziem - ski glob ci pa - nie zna, ma on po - stać

M. o - ka - za - łą, pięk - ny czar - ny wą - sik ma ci pa - -

Un poco più mosso.

M. - nie! Jak wi - dzisz mnie, ten wrost i ruch, jak wi - dzisz

Un poco più mosso.

M. mnie, to tę - gi zuch! Hej ci

molto cresc.

Un poco più lento.

M. pa - nie to nie fra - szka! to pod - po - ra przy_szłych

Un poco più lento.

M. dni, hej ci pa - nie to nie fra_szka, to pod_

M. _po - na przy_szłych dni. By ta_kie_go zło_wić

M. pta_szka oj nie jed_no dziew_czę drży!

№ 9. Recitativo i Duet.

ZUZIA, PAN MARCIN, PAN SERWACY.

ZUZIA. (na stronie)

To za_pew_ne, o Bo_że! trud_no o_przeć się Izom, pro_szę wejść do kom_

P. MARCIN. (posuwa się ku dworkowi) (ściskają się)

_na_ty! Ci pa_nie bar_dzom rad. Ser_wus! Ser_wus!

P. SERWACY. (wychodząc z domu)

Pan Mar_cin! Gośćwdom, Bóg wdom!

(znowu się ściskają)

P.M. Ci pa_nie ko_pę lat!

Recit. (przedstawiając)

P.S. Toż my się nie wi_dzie_li... To mo_ja

P.S. Zu_zia! gra_cko wy_rósł kwia_te_czek, nie daw_no ją mos_pa_nie od ciot_ki o_de_

P. MARCIN.

I ja też od kwar - ta - łu cie - szę się mo - im Mi - cha - łem, co - wkró - tce zys - ka

P.S. bra - łem!

ZUZIA. zakrywa oczy idąc do domu (na stronie)

P. MARCIN. (wstrzymując P. Serwacego)

P.M. rącz - kę naj - pięk - niej - szej dzie - we - czek, O Bo - że! Ci pa - nie jesz - cze

P.S. (zapraszając P. Marcina)

Pro - szę...

P.M. chwi - lę, za - nim po dro - dze kie - li - chem się po - si - lę chcę znaj - waż - niej - szym u - koń - czyć kło -

P.M. - po - tem, to też pó - ki my sa - mi, tu po - gwarzmy o - tem! U - wa - żaj

P. SERWACY. (n.s.)

Aj! cię - żka spra - wa!

Allegro moderato.

P.M. wa sze! Czas już po - łą - czyć dzie - cia - ki

Allegro moderato.

P.M. na - sze. We - dle pro - ce - su przy - byw - szy wte stro - - ny, wstą - pi - łem

P.M. tu, by o - znaj - mić wa - sze - ci, że dziś jesz - cze wra - cam

P. SERWACY. (zakłopotany)

P.M. do dom, że dziś jesz - cze wra - cam do dom jak sza - lo - ny! Co

P. M. a w ty_dzień ci pa_nie mój Mi_chał pioru_nem tu nad_

P. S. po_cząć?

P. M. _le_ci! Ci pa_nie! tak w ty_dzień mój

P. S. Mo_sa_nie!

M. P. S. Mi_chał pio_ru_nem tu nad_le_ci, a że od kła_dać nie_ma przy_

M. P. S. czy_ny, o tóż gdzie trze_ba do_niosłszy wszę_dzie, za dwie nie_

P. M. dzie_le spra_wim za_rę_czy_ny, a po nich wnet się i ślub od_

P. M. będzie. Do_ro_śli prze_cie!

P. S. Jak_to? na_tychmiast? Lecz się nie_

P. M. e, pójdzie sko_ro przez dwa ty_go_dnie!

P. S. zna_ją! O bie_dne

P. M. (do P. Marcina) Jak się po bio_rą!

P. S. dzie_ci! a kie_dy mi_łość? Nie, to za

P. M. Ah! jes_teś zrzę_da! na co czekać? Ci pa_nie!

P. S. prędko! jeszcze za mło_ _ dzi!

P. M. a_leż jak sta_re_mi bę_dą, my już po_mrzemy? Ej brednie

P. S. To nic nieszkodzi.

P. M. wasze! co zna_czy to?

P. S. Bo też wzłą ja_koś chwi_lę to mał_żeństwo Mó_wią tyl_ko że w złą

P. MARCIN.

P. S. chwilę! Brednie! Gdzież jest waś_ci _ ne *Ver - bum no - bi_le?* gdzież jest waś_

P. SERWACY. (pokazuje na serce)

P. M. *cresc.* _ci _ ne *Ver - bum no - - bi_le?* Tu! i do_trzy _ mam *f* *fp*

P. S. go, lecz pragnę zwło_ki, bo traf prze_klę_ty ot! na sła_bos_tki wzgląd trze_ba

P. MARCIN.

P. S. mieć! Ja_kie sła_bostki? ej, to wy_krę _ ty! lecz kto nie

P. M. ry _ ba nie wpadnie w sieć! *Cum*

Più lento.

P. M. *ple_na fi_du_cia* przy_by_wam do waś_ci byś te_go co święte do_cho_wał mi już. A

Più lento.

colla parte

Tempo I. Allegro.

P. M. wa - szeć od sło-wa jak tchórz od na - paś-ci, a wa - szeć od sło-wa jak

Tempo I. Allegro.

P. M. tchórz od na-pa - ści, hej bra - cie jaśniej-szy ra-chu - nek tu złóż, hej

P. M. bra - cie jaśniej - szy ra - chu - - nek tu złóż! Hej miar - kuj się

P. SERWACY.

P. S. wa - sze! gdy da - łem ci sło-wo, dotrzy-mam, lecz zwło - kę mu-si - cie mi

P. S. dać; a jeś - li znie - ważysz, do-wio - dę krzy - żo-wo że u - miem mo -

P. MARCIN.

P. S. sa-nie o ho - nor mój dbać! Hej bra - cie jaśniej - szy ra -

P. M. chu - nek mi daj, hej bra - cie jaś-niej - szy ra - chu - nek mi

P. S. hej bra - cie ty tak - że o ho - - nor mój

P. M. daj! Ci pa-nie! To crimen! do kroć-set!

P. S. dbaj! Mo - sa-nie To chry - ja Mos -

P. M. Ci pa-nie strzeż się! Nie waści? a

P. S. pa-nie! Ta wi-na nie mo-ja

(z duszą)

P. M. czy_ja? Ci pa_nie,zwódź głu_pich nie mnie. Cum

P. S. Mo - sa_nie! Hej

P. M. ple - na fi - du - cia przy_by - wam do waś - ci, byś te_go co świę_te co

P. S. miar - kuj się wa - sze!gdy da - łem ci sło - wo, do trzymam;lecz zwłokę mu_

P. M. święte do_trzy_mał mi już!

P. S. si_cie mu_si_cie mi dać, lecz zwło_kę mi mu_si_cie dać, lecz zwło_kę mi mu_si_cie

P. M. hej bra - - cie jaś_niej_szy ra_chu_nek tu złóż, hej bra -

P. S. dać! hej bra -

P. M. - - cie ra_chu_nek hej bra - cie daj!

P. S. - - cie o ho_nor mój tak - że dbaj!

(wysapawszy się trochę)

P. M. To coś za_wi_ - ła_go?

P. S. Więc wyznam mos pa_nie et, ja_kiś

P. S. mło_dzian nie po_mnę wktóre świę_to padł nam pod ko_nie z rę_ką zwich_

P. S. _nię_tą, toż go przy_ją - łem w dom, gdzie nie_chcą_cy po_wziął ku

P. S. Zu - zi a - fekt go - re - ją - cy, i nim po - strze - giem czem pa - chnie rzecz

P. M. (z ironią) Niechcą - cy po - ko - cha - - ła!

P. S. ca - ła, już go i Zu - zia... Lecz gdy bie -

P. S. da - kom wyz - na - łem dziś ra - no, że Zu - zia z in - nym ślub za - wrzeć

P. S. ma, Sta - cho po - że - - gnał dziew - kę spła - ka - - ną, bo świę - tość

P. S. sło - wa da - ne - go zna; za - raz od - jeż - dża!

TEATRU MIEJSKIEGO
we LWOWIE
ZWROT ZASTRZEŻONY

Recit.

P. M. Więc jest tu je - szcze pa - nicz co lu - bi bu - ziaczki nie szpetne! Gdzież on ci

Recit.

P. M. pa - nie? nie - chaj go po - pie - - - szczę; niech mu o - ba - dwa u - szy o -

P. M. be - - tnę! P. SERWACY. (zastępując od domu) A ni krok, nie tu - taj ścież - ka do prze - le - wu bratniej

a tempo lento

P. S. krwi. Tu go - ścinność sta - ra mieszka, rwać jej pra - wa bro - nię

ad lib.

P. M. Ci pa - nie to cri - men! do kro - ćset! Cum

P. S. ci mos - pa - nie to chryja! mos - pa - nie ej strzeż się

Andante.

P. M. *ple - na fi - du - cia* przy - by - wam do wa - ści by te - go co świę - te do -

Allegro.

P. M. cho - wał mi już, a wa - szeć od sio - wa jak tchórz od na - pa - ści.

P. S. Hej

P. M. hej! bra - cie jaś - niej - szy ra -

P. S. miar - kuj się wa - sze, gdy da - łem ci sło - wo, Mos - pa - nie do - trzy - mam, lecz

P. M. chu - nek mi daj, hej! bra - cie jaśniej - szy ra - chu - - nek mi

P. S. zwio - kę mi daj, mos - pa - nie dotrzy - mam, lecz zwio - - kę mi

P. M. daj! Do - trzy - maj co święte do - trzy - maj mi

P. S. daj! Mo - spa - nie tę zwio - kę mu - si - cie mi dać!

P. M. wraz! Do - trzy - maj co święte do - trzy - maj mi

P. S. Mo - spa - nie tę zwio - kę mu - si - cie mi dać!

P. M. wraz miar - kuj się, miar - kuj Wa - - sze!

P. S. miar - kuj się, miar - kuj się, miar - kuj Wa - - sze!

№ 10. Finał.

ZUZIA, STANISŁAW, MARCIN, SERWACY, BARTŁOMIEJ I CHÓR.

ZUZIA. Allegro moderato. (wychodząc z dworku)

PIANO. Allegro moderato.

Śnia da - nie

Z. cze-ka!

STANISŁAW. (prawie jednocześnie z Zuzią wchodzi na scenę)

P. MARCIN. (spostrzegając Stanisława) (Spostrzegając Marcina) Co

To waść? (zasłaniając sobą Stanisława)

P. SERWACY. Pa - nie bra-cie! to gość!

Z. Co to zna-czy? ja-ki Mi chał, co ga - da - cie!

St. wi-dzę! Mój oj-cze!

P. M. P. SERWACY. To Mi-chał! Co to zna-czy? ja-ki Mi chał, co ga - da - cie!

(śmieje się)

P. M. cha,cha,cha,cha, cha,cha,cha, cha,cha, kto zbro-ił fi-gla, niech tio-ma-czy, niech kon-

P. M. fu - zya po-kra-śni li-ca te - mu co zła - mał za - kaz ro-dzi-ca, no,

STANISŁAW.

P. M. ga - - daj waść! Tu przy-wie-zio - ny nie - bez - pie-czeń - stwa

St. czu - jąc się bli - sko, zmie - ni - łem mo - - je i - mię i na-zwi-sko

ZUZIA. Co

St. (ściska ojca kolana) P. SERW. a - by złe wie - ści nie doszły wna-sze stro-ny, nie chcia-łem zmar-twić oj - ca; Co

Z. sły - szę? nie, jam we śnie!

P. S. sły - szę? nie, jam we śnie! BARTŁOMIEJ. (Który wszedł przed końcem tej sceny) A ja com nie był wro - zu - mie

B. o - siem, ja mo - ster - dzie - - ju oj - cu do - nio - - siem co się tu

B. świę - ci, by przy - był dość wcze - - śnie, a te - raz wi - - wat! wnet na -

ZUZIA. Co? pań - stwu

STANISŁAW. Co? pań - stwu

B. dej - dzie tu gro - ma - da pań - stwu mio - dym po - winszo - wać ra - da.

Z. mło - - - dym!

St. mło - - - dym!

P. SERWACY. Z ra - do - ści czło - wiek sko - na, o - to twój

B. Z ra - do - ści czło - wiek

Z. Wie - rzyć nie mo - gę na - głej od -

St. Wie - rzyć nie mo - gę na - głej od -

P. MARCIN. To wa - ści na - rze - czo - na! Prze - bacz mi wa - sze, prze - bacz mi

P. S. przyszły! Wie - rzyć nie mo - gę tej dziw - nej

B. sko - na, z ra - do - ści czło - wiek sko - na! Tru - dno mi wie - rzyć ta - kiej od -

Z. mia – nie, cie – bież – to prze – czu – cie w nasz wio – dło próg. Za – miast bo –

St. mia – nie, czy to mnie prze – czu – cie wten wio – dło próg. Za – miast bo –

P. M. pa – nie żem wy – pła – tał fi – gla w twój i – dąc próg!

P. S. zmia – nie, z ser – ca ci prze – ba – czam, mym świa – dkiem Bóg. Co tu ra –

B. mia – nie, znać że go prze – czu – cie w ten wio – dło próg!

L. le – ści nie – spo – dzie – wa – nie ta – kiem nas szczę – ściem da – rzy

St. le – ści nie – spo – dzie – wa – nie ta – kiem nas szczę – ściem da – rzy

P. S. do – ści nie – spo – dzie – wa – nie czte – ka – wy wo – dzi z cier – ni – stych

Z. Bóg; tak na – – –

St. Bóg; tak na – – –

P. M. Mi – cha – ła me – go nie spo – dzia nie do swej przy – szłej wiódł sam Pan

P. S. Bóg; sam Pan

B. Za – miast fra – sun – ku nie – spo – dzia – nie dziś we – se – lem da – rzy Bóg!

Z. – – – gle Za – miast bo – le – ści nie – spo – dzie – wa – nie

St. – – – gle Za – miast bo – le – ści nie – spo – dzie – wa – nie

P. M. Bóg! nie – spo – dzie – wa – nie

P. S. Bóg! Za – miast fra – sun – ku

B. Za – miast fra – sun – ku nie – spo – dzie – wa – nie

Z. nie - spo_dzie_wa - nie ach ob - da - - rza

St. nie - spo_dzie_wa - nie nas.

P. M. nie - spo_dzie_wa - nie ta - - kiem

P. S. nie - spo_dzie_wa - nie ta - - kiem

B. nie - spo_dzie_wa - nie ta - - kiem

Z. nas ob_da - rza Bóg!

St. nas ob_da - rza Bóg!

P. M. szczę_ściem ob_da - rza Bóg!

P. S. szczę_ściem ob_da - rza Bóg! Aj do kroć

B. szczę_ściem ob_da - rza Bóg!

P. M. Fi! co pa_nie bracie?

P. S. kro_ci! Nie_szczęście zry_wa ra_do_ści nić; kwi_ta z we

P. M. Co wy ga_da_cie? Ja_kto? jej

P. S. _se_la! Mi_chał jej mę_żem nie mo_że być!

B. Mi_chał jej mę_żem nie

STANISŁAW.

ZUZIA. Mi_chał mym mę_żem ja_kto nie mo_że być? cze_mu?

St. mę_żem nie mo_gę jej mę_żem nie mo_gę być? cze_mu?

P. MARCIN. Mi_chał jej mę_żem nie mo_że być? cze_mu?

P. S. Ba!

B. mo_że być? jej mę_żem nie mo_że być? cze_mu?

P. S.

cze_mu! bo gdym uj_rzał ja _ sno, że ma_ją się ku so _ bie o _we dwa mo_

P. S.

ty _ le, nie wiedząc że to Mi _ chał, na je_go bie_dę własną, że nie bę _ dzie jej

ZUZIA.

Bo _ że!

STANISŁAW.

Bo _ że!

P. MARCIN.

Bo _ że!

BARTŁOMIEJ.

Bo _ że! sęk nie

P. S.

mę_żem, da_łem Ver_bum no _ bi _ le! Co tu po _ począć?

P. M.

(do Michała)

Patrz coś na _ bro _ ił sza_lo _ na gło_wo!

B.

la _ da!

P. SERWACY.

Jak tu ze_

P. S.

_zwo _ lę, to zła_mię sło _ wo, jak tu do _ trzy _ mam, ztąd hań _ ba

ZUZIA.

Bły_ska po _ cie_cha, i zno _ wu jęk; i zno _ wu

STANISŁAW.

Bły_ska po _ cie_cha, i zno _ wu jęk; bły_ska po _ cie_cha, i zno _ wu

P. MARCIN.

Bły_ska po _ cie_cha, i zno _ wu jęk; bły_ska po _ cie_cha, i zno_wu

P. S.

spa _ da! Bły_ska po _ cie_cha, i zno _ wu jęk; bły_ska po _ cie_cha, i zno_wu

BARTŁOMIEJ.

Bły_ska po _ cie_cha, i zno _ wu jęk; bły_ska po _ cie_cha, i zno _ wu

Allegro.

Z. jęk!

St. jęk! i zno - wu zno - - wu jęk.

P. M. jęk! i zno - wu zno - - wu jęk.

P. S. jęk! i zno - wu zno - - wu jęk.

B. jęk! i zno - wu zno - - wu jęk.

HCOR

Soprani i Alti. (za Sceną) Hej pa-nienko tu na go-dy! tu się ra-dość zda-rza; kiej się pa-nicz żwawy mło-dy

Tenory. Hej pa-nienko tu na go-dy! tu się ra-dość zda-rza; kiej się pa-nicz żwawy mło-dy

Bassy. Hej pa-nienko tu na go-dy! tu się ra-dość zda-rza; kiej się pa-nicz żwawy mło-dy

Allegro.

cel B

Z. Bły - ska ra - - - -

wie-dzie z so-bą do oł-ta rza; nie-chaj ży-je ślicz-na pa-ra

wie-dzie z so-bą do oł-ta rza; nie-chaj ży-je ślicz-na pa-ra

wie-dzie z so-bą do oł-ta rza; nie-chaj ży-je ślicz-na pa-ra

Z. dość!

STANISŁAW. i zno - - wu jęk!

P. MARCIN. i zno - - wu jęk!

P. SERWACY. i zno - - wu jęk!

BARTŁOMIEJ. i zno - - wu jęk!

szczęsnych la-tek wie - le! Gdy im bło-go hej-że wia-ra i u nas we - se-le; a!

szczęsnych la-tek wie - le! Gdy im bło-go hej-że wia-ra i u nas we - se-le; a!

szczęsnych la-tek wie - le! Gdy im bło-go hej-że wia-ra i u nas we - se-le; a!

cel B

St. nie! nie! to nie po-dobna! mam - że ją u-tra-cić znów?

a

a

a

cel

ZUZIA.

Po_zwól oj _ cze po _ wie _ dzieć pa _ rę słów:

z.

Ra_dość je _ szcze się od _ no _ wi, kró _ tko smu _ tek bę _ dzie trwał;

z.

Oj _ cze! tyś Sta _ ni _ sła _ wo _ wi nie _ szczę _ sne Ver _ bum dał.

z.

O _ no ni _ czem dla Mi _ cha _ ła ja też Sta _ cha nie_chcę już;

z.

dolcissimo

bym się na _ dal nie _ zmie _ nia _ ła, niech strze _ że A _ nioł

BIBLJOTEKA
TEATRU WIELKIEGO
ZARZĄDU MIEJSKIEGO
w król. stoł. m. Lwowie

riten.

z.

stróż, bym się na _ dal nie zmie _ nia _ ła, niechmnie strze_że A _ nioł

P. SERWACY.

Patrzcie państwo!

ril.

z.

stróż!

P. MARCIN.

Ho! ho! Patrz _ cież pań _ stwo!

P. S.

Ho! ho!

BARTŁOMIEJ.

Ho! ho! Patrz _ cież

Allegro.

ff

P. M.

U bia _ ło _ gło _ wy jak po _ wia _

P. S.

U bia _ ło _ gło _ wy jak po _ wia _

B.

pań _ stwo! U bia _ ło _ gło _ wy jak po _ wia _

S.
-da - ją, włos dłu - - gi a ro - zum a ro - zum

P.M.
-da - ją, włos dłu - - gi a ro - zum a ro - zum

P. S.
-da - ją, włos dłu - - gi a ro - zum a ro - zum

S.
krót - ki; kłam - stwa mos - pa - nie, tu przy - kład no - wy,

P.M.
krót - ki; kłam - stwa mos - pa - nie, tu przy - kład no - wy,

P. S.
krót - ki; kłam - stwa mos - pa - nie, tu przy - kład no - wy,

S.
znać dzie - wu - cha nie chce siać ru - tki!

P.M.
znać dzie - wu - cha nie chce siać ru - tki!

P. S.
znać dzie - wu - cha nie chce siać ru - tki!

BIBLJOTEKA
TEATRU WIELKIEGO
ZARZĄDU MIEJSKIEGO
w król. stol. m. Lwowie

P. S.
Jam przy niej ze - - ro! wy - znam w po - ko - - -

(łączy dzieci)

P. S.
-rze. Bierz - że ją so - - - - - -

P. M.
I szczęść wam Bo - - - - - - - -

P. S.
-bie!

B.
I szczęść wam Bo - - - - - - - -

I szczęść wam Bo - - - - - - - -

I szczęść wam Bo - - - - - - - -

P. M. _że! i szczęść wam Bo _ _że!

P. S. i szczęść wam Bo _ _ _że!

B. _że! i szczęść wam Bo _ _ _że!

_że! i szczęść wam Bo _ _ _że!

że! i szczęść wam Bo _ _ _że!

rallent.

p

ZUZIA.

p

Za_koń_czo_ne na_sze tro_ski zni_kły nam cier_pie_nia, bo je zmie_nia

Z. wy_rok Bos_ki na po_cie_chę nam. Zni_kły, zni_kły ja_ko ma_ra

Z. na lat dłu_gich wie_le; w Pa_nu Bo_gu na_sza wia_ra, po_trwa nam we_

scherzando

Z. _se_le, Ja_ _ko ma_ _ra na

pp

Hej pa_nien_ko to nam go_dy! hej _że to się ra_dość

pp

Hej pa_nien_ko to nam go_dy! hej _że to się ra_dość

pp

Hej pa_nien_ko to nam go dy! hej _że to się ra_dość

Tempo

Z. — dłu_gich lat

zda_rza, Kiej cię pa_nicz żwa_wy mło_dy wie_dzie do oł_ta_

zda_rza, Kiej cię pa_nicz żwa_wy mło_dy wie_dzie do oł_ta_

zda_rza, Kiej cię pa_nicz żwa_wy mło_dy wie_dzie do oł_ta_

Z. wie_le nik_ną na_sze cier_pie_nia!

P. M. Nie_chaj ży_je mło_da pa_ra ży_je świet_nych la_tek

P. S. Nie_chaj ży_je mło_da pa_ra ży_je świet_nych la_tek.

B. Nie_chaj ży_je mło_da pa_ra ży_je świet_nych la_tek

_rza! Nie_chaj ży_je mło_da pa_ra, ży_je świet_nych la_tek

_rza! Nie_chaj ży_je mło_da pa_ra, ży_je świet_nych la_tek

_rza! Nie_chaj ży_je mło_da pa_ra, ży_je świet_nych la_tek

P. M. wie_le, gdy im bło_go, hej_że wia_ra, hej_że i u nas we_se_le!

P. S. wie_le, gdy im bło_go, hej_że wia_ra, hej_że i u nas we_se_le!

B. wie_le, gdy im bło_go, hej_że wia_ra, hej_że i u nas we_se_le!

wie_le, gdy im bło_go, hej_że wia_ra, hej_że i u nas we_se_le!

wie_le, gdy im bło_go, hej_że wia_ra, hej_że i u nas we_se_le!

wie_le, gdy im bło_go, hej_że wia_ra, he_że i u nas we_se_le!

6. 2368 V.
Sek. Mon.

STANISŁAW.

Za_koń_czo_ne tros_ki, zni_kły nam cier_pie_nia bo je wy_rok Bo_ski

ZUZIA.

Zni_kły ja_ko ma_ra, na lat dłu_gich

S. na po_cie_chę zmie_nia! Zni_kły ja_ko ma_ra, na lat dłu_gich

scherzando

Z. wie_le w Pa_nu Bo_gu wia_ra po_tem na we_se_le! Ja_

S. wie_le w Pa_nu Bo_gu wia_ra po_tem na we_se_le!

CHÓR. Hej, pa_

Hej, pa_

Hej, pa_

colla parte

6. 2368 V.
Sek. Mon.

Z. – ko ma – – ra na dłu – gich lat

– nien – ko! to nam go – dy! hej – że to się ra – dość zda – rza, Kiej się pa – nicz żwa – wy

– nien – ko! to nam go – dy! hej – że to się ra – dość zda – rza, Kiej się pa – nicz żwa – wy

– nien – ko! to nam go – dy! hej – że to się ra – dość zda – rza, Kiej się pa – nicz żwa – wy

Z. wie – le zni – ka – – – – –

cresc.

Hej – że wia – ra nie – chaj

cresc.

Hej – że wia – ra nie – chaj

cresc.

Hej – że wia – ra nie – chaj

cresc.

Hej – że wia – ra nie – chaj

mło – dy wie – dzie do oł – ta – rza. nie – chaj *cresc.* ży – je

mło – dy wie – dzie do oł – ta – rza. nie – chaj *cresc.* ży – je

mło – dy wie – dzie do oł – ta – rza. nie – chaj *cresc.* ży – je

cre – *scen* –

G.2368 W.
Sek. Mon.

BIBLJOTEKA TEATRU WIELKIEGO ZARZĄDU MIEJSKIEGO w król. stol. m. Lwowie

Z. – ją cier – pie – nia!

S. ff ży – je ta pa – – – – – –

P.M. ff zy – je ta pa – – – – – –

P. S. ff zy – je ta pa – – – – – –

B. ff zy – je ta pa – – – – – –

mło – da pa – – – – – –

mło – da pa – – – – – –

mło – da pa – – – – – –

do

S. – ra!

P.M. – ra!

P. S. – ra!

B. – ra!

– ra!

– ra!

– ra!

Варшава, дозволено цензурою 30 Іюля 1899 г. G.2368 W. Sek. Mon.
Gravé et impr. chez P. Jurgenson à Moscou.

WŁAŚN TEATRU MIEJSKIEGO
Biblioteka Wyższej Szkoły Teatralnej im. H. Ch. Andersena w Łodzi
BIBLJOTEKA

BIBLJOTEKA
TEATRU WIELKIEGO
ZARZĄDU MIEJSKIEGO
w król. stoł. m. Lwowie

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA W ŁODZI

WŁASNOŚĆ
TEATRU MIEJSKIEGO
we LWOWIE
ZWROT ZASTRZEŻONY

BUŁ
20000000632651

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
W ŁODZI

M 13102

TYLKO NA MIEJSCU

Ignacemu Moniuszce
OD SERCA POŚWIĘCA SYNOWIEC STANISŁAW.

VERBUM NOBILE

OPERA W JEDNYM AKCIE,

SŁOWA JANA CHĘCIŃSKIEGO.

Stanisł uszko.

WYC U

GUST GO.

Sekcyi szki

przy Towar arszawie

z funduszu, ofiarowanego przez

Maurycego Hrabiego Ordynata Zamoyskiego.

Cena R. 5. netto.

SKŁAD GŁÓWNY
w Warszawie u G. Sennewalda.

BIBLJOTEKA TEATRU WIELKIEGO ZARZĄDU MIEJSKIEGO w król. stoł. m. Lwowie
WŁASNOŚĆ TEATRU MIEJSKIEGO w LWOWIE ZWROT ZASTRZEŻONY
Towarzystwo Muzyczne LEKTURA IMIENIA St. MONIUSZKI
„Film Polski" Biblioteka
N. i. N-19
1778914
na pawiście